

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 30/1/2018

Αριθμός απόφασης: 383

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Τηλέφωνο : 2313333245

ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/27-4-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 2/10/2017 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της επιχείρησης «.....», με ΑΦΜ, που εδρεύει στη, επί της οδού, Τ.Κ., που εκπροσωπείται νόμιμα από τον διαχειριστή, ΑΦΜ, κατά των με αρ./31-8-2017 και/31-8-2017 οριστικών πράξεων επιβολής προστίμου επί παραβάσεων Κ.Β.Σ. χρήσης 2007 και 2012 αντίστοιχα, της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου Φ.Π.Α. χρήσης 2007, της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 και της

με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. χρήσης 2007 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Την από 5/10/2017 Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από 2/10/2017 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης «.....», με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1. Με την με αριθμό/31-8-2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής περιόδου 1/1/2007 – 31/12/2007 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ποσού **13.400,00 €**, λόγω λήψης δύο εικονικών, ως προς τη συναλλαγή, φορολογικών στοιχείων, συνολικής καθαρής αξίας 33.500,00 € πλέον ΦΠΑ 6.365,00 €, εκδόσεως της επιχείρησης «.....» - ΑΦΜ, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2§1, 12§1, 9, 10, 11, 14, 18§9 και 30§4 του π.δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.) που επισύρει τις κυρώσεις των διατάξεων των άρθρων 7 παρ. 3 περ. β' και του άρθρου 8 του Ν.4337/2015.
2. Με την με αριθμό/31-8-2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής περιόδου 1/1/2012 – 31/12/2012 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ποσού **400,00 €**, λόγω μη επίδειξης βιβλίων και στοιχείων μετά από πρώτη πρόσκληση, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2§1, 21§1, 2 και 36§1 του π.δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), που επισύρει τις κυρώσεις των διατάξεων των άρθρων 7 παρ. 3 περ. ζ' του Ν.4337/2015.
3. Με την με αριθμό/31-8-2017 οριστική πράξη επιβολή προστίμου Φ.Π.Α. του άρθρου 6 Ν.2523/1997 χρήσης 2007 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ίσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που εξέπεσε ή έλαβε την επιστροφή ή δεν αποδόθηκε, ως λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων, ήτοι ποσό $6.365 \times 50\% = 3.182,50 \text{ €}$.
4. Με την με αριθμό/31-8-2017 προσβαλλόμενη οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, φόρος συνολικού ποσού **6.625,10 €**.
5. Με την με αριθμό/31-8-2017 προσβαλλόμενη οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/1/2007 – 31/12/2007 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος συνολικής αξίας **18.018,81 €**.

Δυνάμει της με αρ./11-8-2016 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., διενεργήθηκε έλεγχος στην επιχείρηση της προσφεύγουσας, με αντικείμενο εργασιών «Υπηρεσίες παροχής γευμάτων από ψησταριά», ως προς την ορθή τήρηση βιβλίων και έκδοσης στοιχείων για την χρήση 2007 και την ορθή εφαρμογή φορολογίας εισοδήματος, Φ.Π.Α. και λοιπών φορολογιών. Αφορμή του ελέγχου αποτέλεσε η από 12-08-2016 έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. της Δ.Ο.Υ. που αφορούσε στην επιχείρηση «.....» – Α.Φ.Μ., από την οποία προέκυψε ότι η προσφεύγουσα έλαβε από την ανωτέρω επιχείρηση τα αρ. .../2007 και .../2007 τιμολόγια πώλησης - δελτία αποστολής, εικονικά ως προς το σύνολο της συναλλαγής. Ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ., αποδεχόμενος τα ανωτέρω πορίσματα και με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεση του, διαπίστωσε ότι τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία που έλαβε η προσφεύγουσα από τον ήταν πράγματι εικονικά ως προς την συναλλαγή και καταχωρήθηκαν στα βιβλία της επιχείρησης ως αγορές παγίων. Περαιτέρω, διαπιστώθηκαν διαφορές μεταξύ των δεδομένων των βιβλίων και των υποβληθεισών δηλώσεων φορολογία εισοδήματος και Φ.Π.Α. ως προς τις αγορές εμπορευμάτων και ως προς τις αποσβέσεις και ο έλεγχος προέβη στο καταλογισμό των προστίμων Κ.Β.Σ. και του Ν.2523/97 και στον εξωλογιστικό προσδιορισμό των ακαθαρίστων εσόδων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30§4 του ΠΔ. 186/92, των άρθρων 30§1,2 και 32§1,2 Ν. 2238/94 καθώς και των διατάξεων της παρ. 3 άρθρου 48 του Ν.2859/00.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Ο έλεγχος διαστρέβλωσε και εκτίμησε πλημμελώς τα αποδεικτικά στοιχεία και με ασαφείς και αντιφατικές παραδοχές οδηγήθηκε στο συμπέρασμα περί δήθεν εικονικότητας των συναλλαγών.
- Οι προσβαλλόμενες πράξεις έρχονται σε ευθεία αντίθεση με την αρχή της ίσης μεταχείρισης έναντι του νόμου και την αρχή της αναλογικότητας, που βάσει του Συντάγματος εφαρμόζονται στις σχέσεις μεταξύ διοίκησης και φορολογουμένου.
- Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρων στη χρήση 2007 έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή.

Ως προς την πλημμελή αιτιολογία των πράξεων

Επειδή, σύμφωνα με άρθρο 19 παρ. 4 του Ν.2523/1997 εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του, ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη

οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.

Επειδή, η εικονικότητα των υπό έλεγχο φορολογικών στοιχείων θεμελιώνεται και αποδεικνύεται πλήρως τόσο στην από 12-08-2016 έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. της Δ.Ο.Υ. που αφορά στην επιχείρηση «.....» - ΑΦΜ όσο και στις από 31-8-2017 εκθέσεις ελέγχου Κ.Β.Σ., Φ.Π.Α, προστίμου Φ.Π.Α. και φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τους κάτωθι λόγους:

α. Τα εμπορεύματα ουδέποτε τα είχε ο εκδότης στην κατοχή του διότι η εικονικότητα των στοιχείων αγοράς τους, έκδοσης της «..... ΑΦΜ», αποδεικνύεται λεπτομερέστατα από την από 15/09/2015 έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. της Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με την οποία δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι η «.....», κατά το χρονικό διάστημα του ελέγχου, ήτοι για τις χρήσεις 2007 και 2008, απέκτησε ποτέ πραγματική υπόσταση και οντότητα δυνάμενη να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε συναλλαγή τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο εξωτερικό. Όλες οι συναλλαγές που εμφανίζει η επιχείρηση για τις χρήσεις 2007 και 2008 είναι εικονικές στο σύνολό τους, ενώ λήπτρια επιχείρηση κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. το ειδικό σημείωμα λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων του άρθρου 12 παρ. 6 του Ν.3888/2010, στο οποίο συμπεριέλαβε ΤΔΑ εκδόσεως της «.....».

β. τα συγκεκριμένα εμπορεύματα με τις αναγραφόμενες διαστάσεις δεν ήταν δυνατόν να μεταφερθούν με το με αριθμό κυκλοφορίας, επιβατικό αυτοκίνητο 1.242 κυβικών εκατοστών, μάρκας,

γ. τα συγκεκριμένα εμπορεύματα αποτελούν πάγιο εξοπλισμό αποτελούμενο από ερμάρια επιδαπέδια ή τοίχου, λάντζες με μία, δύο και τρεις γούρνες, ψυγεία, χοάνες απαγωγής οσμών, βάση φούρνου κ.τ.λ., τα οποία παραγγέλλονται με συγκεκριμένες διαστάσεις και προδιαγραφές σε ειδικευμένους τεχνικούς και επιχειρήσεις και τοποθετούνται πάλι από εξειδικευμένους τεχνικούς και επιχειρήσεις, κάτι που δεν είναι η επιχείρηση του, η οποία ποτέ δεν είχε δηλώσει στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ως δραστηριότητά της το χοντρικό εμπόριο και τοποθέτηση επαγγελματικού εξοπλισμού τέτοιου τύπου.

δ. τα εμπορεύματα αγοράστηκαν από την «.....» σταδιακά στις 03-07-2007 (Τιμολόγιο Πώλησης ../03-07-2007 – Δελτίο Αποστολής ../03-07-2007), στις 11-07-2007 (Τιμολόγιο Πώλησης ../11-07-2007 – Δελτίο Αποστολής ../11-07-2007), στις 20-07-2007 (Τιμολόγιο Πώλησης ../20-07-

2007 – Δελτίο Αποστολής .../20-07-2007) και στις 25-07-2007 (Τιμολόγιο Πώλησης .../25-07-2007 – Δελτίο Αποστολής .../25-07-2007). Δηλαδή δεν προκύπτει παραγγελία και μάλιστα έγγραφη του εξοπλισμού από την προσφεύγουσα, αφού σύμφωνα με το με αριθμό πρωτ./04-03-2016 έγγραφο απόψεις-αντιρρήσεις του, **τυχαία** έγινε η προμήθεια των αγαθών (εξοπλισμού) από την «.....» και **συν τω χρόνω** αυτά πωλήθηκαν στην προσφεύγουσα. Η αγορά και παραλαβή από την προσφεύγουσα του εξοπλισμού έγινε στις 10-08-2007 (ΤΔΑ/10-08-2007 και ΤΔΑ/10-08-2007), αρκετές μέρες αργότερα από την εικονική απόκτησή τους από την προμηθεύτρια επιχείρηση (ένας μήνας από την έκδοση των δύο πρώτων εικονικών ως προς την συναλλαγή στοιχείων της «.....» προς την «.....»), που σίγουρα δεν ήταν σε θέση να διαβεβαιώσει την προσφεύγουσα ότι μπορεί να της προμηθεύσει τον εξοπλισμό σε σύντομο και καθορισμένο χρόνο.

ε. η προσφεύγουσα είχε ήδη αγοράσει τα συγκεκριμένα πάγια από την «.....» από τον Αύγουστο έως τον Οκτώβριο του 2006 και αποτελούσαν τον επαγγελματικό της εξοπλισμό ως ψητοπωλείο επί της οδού στη και δεν συνηθίζεται να αλλάζεται ο επαγγελματικός εξοπλισμός σε χρονικό διάστημα μικρότερο του ενός έτους,

στ. διαπιστώθηκε πως το Τ.Δ.Α. .../10-08-2007 αρχικά καταχωρήθηκε στα βιβλία του εκδότη (σελ. 5, μήνας Αύγουστος), μετά ακυρώθηκε η σελ. 5 του βιβλίου και ξαναεκτυπώθηκε χωρίς να συμπεριλαμβάνεται το Τ.Δ.Α. .../10-08-2007, οπότε δεν είναι καταχωρημένο στα βιβλία της επιχείρησής του, δεν συμπεριλαμβάνεται στην περιοδική δήλωση του γ' τριμήνου στο Φ.Π.Α. (κατατέθηκε εκπρόθεσμα 14-12-2007), πλην όμως έχει συμπεριληφθεί στην συγκεντρωτική κατάσταση πελατών – προμηθευτών του Κ.Β.Σ.,

ζ. η προσφεύγουσα εντάχθηκε σε πρόγραμμα επιχορήγησης παγίων (καθεστώς μικρομεσαίων επιχειρήσεων – Ολοκληρωμένες δράσεις αστικής ανάπτυξης ΠΕΠ Κεντρικής Μακεδονίας) και σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου της επένδυσης, η ημερομηνία έναρξης επιλεξιμότητας των δαπανών ήταν η 19-01-2007, ημερομηνία μετά την προμήθεια του πάγιου εξοπλισμού από την «.....» και πριν την λήψη των με αρ./2007 και .../2007 φορολογικών στοιχείων εκδόσεως της «.....», οδηγώντας στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία εκδόθηκαν αποκλειστικά για την υπαγωγή της προσφεύγουσας στο αναπτυξιακό επιδοτούμενο πρόγραμμα, χωρίς να αφορούν πραγματική συναλλαγή.

Επειδή, εν προκειμένω, με τις από 31/8/2017 εκθέσεις ελέγχου Κ.Β.Σ., Φ.Π.Α, προστίμου Φ.Π.Α. και φόρου εισοδήματος του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., αποδόθηκε στην προσφεύγουσα η παράβαση της λήψης εικονικών στοιχείων, ως προς το σύνολο της συναλλαγής, βάσει των διαπιστώσεων από τον οικείο έλεγχο. Η καταγραφή όλων αυτών των στοιχείων και η συνολική αξιολόγησή τους στις εκθέσεις ελέγχου, συναξιολογούμενων των διαπιστώσεων άλλης φορολογικής

αρχής συνιστούν πλήρη απόδειξη, καλύπτοντας την υποχρέωση του Δημοσίου ν' αποδείξει την εικονικότητα των φορολογικών στοιχείων υπό την έννοια ότι οι συναλλαγές που αναφέρονται σ' αυτά δεν πραγματοποιήθηκαν.

Επειδή, οι εκθέσεις ελέγχου Κ.Β.Σ., Φ.Π.Α και φόρου εισοδήματος του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. αναγράφουν τις διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, επίσης, εκτίθεται λεπτομερειακά η συνδρομή των πραγματικών καταστάσεων, όπου τα πραγματικά περιστατικά παρατίθενται εμπειριστατωμένα. Άρα λοιπόν σε καμία περίπτωση τα συμπεράσματα του ελέγχου δεν είναι αντιφατικά και ελλιπή, όπως αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι δε διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στις ανωτέρω εκθέσεις ελέγχου, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Ως προς την παραγραφή

Επειδή στο άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί....».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 παράγραφος 1 του Ν.2238/1994 ορίζεται ότι : «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της Δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.», ενώ σύμφωνα με την παρ 4 του ίδιου ως άνω άρθρου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 παρ. 6 του Ν.3522/2006, ορίζεται : «Το δικαίωμα του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος οφείλεται... β) σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ 2 του άρθρου 68 ν 2238/94, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου.».

Επειδή, με το άρθρο 68 παρ 2 του Ν.2238/94 ρητά ορίστηκε ότι «φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου όταν α) από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του

φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 παρ. 2 του Ν.2859/2000 ορίζεται ότι : «2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον: α) δεν υποβλήθηκε εκκαθαριστική δήλωση ή έκτακτη στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής, β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο με σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου, γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.» όπου στο άρθρο 49 παρ. 3 του ίδιου νόμου ορίζεται : «Πράξη Προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου ΔΟΥ, μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή. Τα ανωτέρω ισχύουν και όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ 5 Ν.2523/97 «οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα ΚΒΣ ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος.».

Επειδή, σύμφωνα με την με αριθ. 327/04 γνωμοδότησης του Β' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. (ΠΟΛ 1125/2004) «Συμπληρωματικό στοιχείο αποτελεί και η έκθεση ελέγχου άλλης οικονομικής εφορίας (και για την ταυτότητα του νομικού λόγου ειδικού συνεργείου άρθρου 39 Ν. 1914/90), εκτός αν αυτή είχε εκδοθεί κατόπιν αιτήσεως του αρμοδίου για την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., οπότε θα αποτελούσε μη επιτρεπόμενη έκθεση επανελέγχου της φορολογικής δηλώσεως (ΣτΕ 2397/90). Ιδιαίτερα δε συμπληρωματικό στοιχείο, δέον να θεωρηθεί επί εικονικών τιμολογίων η περιέλευση στοιχείων στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο και μετά την οριστικοποίηση της εγγραφής από έκθεση άλλης οικ. Εφορίας ή στοιχεία τρίτων επιχειρήσεων ή και

άλλα έγγραφα όταν αποδεικνύεται η εικονικότητα των τιμολογίων και στοιχείων, έστω και αν αυτά ήταν στην διάθεση του οικ. Εφόρου, καθ' όσον γι' αυτά δεν είχε εγερθεί υπόνοια για την εικονικότητα τους κατά την συμβιβαστική επίλυση, ούτε ήταν δυνατή άνευ των σχετικών διασταυρώσεων η ανακάλυψη της εικονικότητας, γενομένη σε μεταγενέστερο χρόνο, και τα στοιχεία αυτά μπορούν να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικής πράξεως (βλ. και σκέψεις ΣΤΕ 1426/2000) δεν είχε, ούτε μπορούσε δικαιολογημένα να έχει υπ' όψη της η φορολογική αρχή κατά την αρχική φορολογική εγγραφή (σχετ. 326/2004 του ΝΣΚ και ΣΤΕ 588/80, 3083/80, 3760/82) και αποκαλύπτουν πηγή εσόδων που δεν εκτιμήθηκε κατ' αυτήν (ΣΤΕ 2985-88/81).»

Επειδή με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1738/2017 κρίθηκε οριστικά, το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό. Η ολομέλεια του ΣΤΕ με την απόφασή της αυτή έκρινε βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του Συντάγματος, ότι : *«1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος...2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε».*

Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευομένων ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ως προς τις πηγάζουσες από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτήσεις, η πρόβλεψη στο νόμο ότι με την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος παραγράφεται η αξίωση του Δημοσίου για τη βεβαίωση και επιβολή συγκεκριμένου φόρου **συνιστά ουσιαστικό στοιχείο της οικείας φορολογικής ενοχής κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 78** (ΣΤΕ Ολ. 3174/2014).

Ως ουσιαστικό δε στοιχείο της φορολογικής ενοχής η διάρκεια της παραγραφής πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων, ενώ μεταβολή της με την πρόβλεψη επιμηκύνσεως είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση. Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οι οποίες ανάγονται σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη ως αντικείμενη στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου αρχή της ασφάλειας δικαίου και στις εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στο φορολογικό δίκαιο ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τον λόγο ότι θα τροποποιούσε κατά τον τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος των φορολογουμένων το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο των εν λόγω υποχρεώσεων.

Με την εν λόγω απόφαση κρίθηκε ότι οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 11 του ν. 3513/2006, 29 του ν. 3697/2008, 10 του ν. 3790/2009 και 82 του ν. 3842/2010 είναι αντισυνταγματικές καθώς δόθηκαν στη λήξη της προθεσμίας παραγραφής και όχι «σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσίευσής του νόμου αυτού έτους» ως ορίζεται από τις συνταγματικές αρχές.

Επειδή, με την απόφαση 2932/2017 του ΣτΕ ορίζεται ότι :«...τα κριθέντα από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφαση ΣτΕ 1738/2017, και οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του ν. 3899/2010, του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011 και του άρθρου δεύτερου παρ. 1 του ν. 4098/2012 αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο κρίθηκαν από την Ολομέλεια αντισυνταγματικές οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3513/2006, του άρθρου 29 του ν. 3697/2008, του άρθρου 10 του ν. 3790/2009 και του άρθρου 82 του ν. 3842/2010, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 92 παρ. 3 περ. β του ν. 3862/2010, δηλαδή διότι παρατείνουν -ενόψει μάλιστα του γενικού τρόπου διατύπωσής τους, τόσο την πενταετή, κατά την παρ. 1, όσο και τη δεκαετή, κατά την παρ. 4 του άρθρου 84 (πρβλ. ΣτΕ 1623/2016 7μ.)- προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων ετών.»

Επειδή σύμφωνα με το με αριθ. 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας του ΝΣΚ, παρότι η ανωτέρω απόφαση της ΟλΣτΕ δεν κάνει ρητή μνεία περί αντισυνταγματικότητας των επόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες χορηγήθηκαν περαιτέρω παρατάσεις του χρόνου παραγραφής, ήτοι του άρθρου 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, του άρθρου 22 του ν. 4203/2013, του άρθρου 87 του ν. 4316/2014, του άρθρου 22 του ν. 4337/2015 και του άρθρου 97 του ν. 4446/2016, διότι δεν ήταν αναγκαίο με βάση το πραγματικό της κρινόμενης υπόθεσης, από τις σκέψεις 5 και 6 της απόφασης της Ολομέλειας συνάγεται ότι και οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Και τούτο διότι ομοίως παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων έτους, συνδέουν δε τη χορήγηση ή μη παράτασης παραγραφής με ενέργειες δημόσιας αρχής, όπως είναι η έκδοση ή/και κοινοποίηση εντολής ελέγχου, με συνέπεια τη διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής στη βάση της έκδοσης ή μη εντολής ελέγχου σε βάρος εκάστου φορολογούμενου.

Επειδή περαιτέρω, με την με αριθ. ΔΕΛ Β 1136035 ΕΞ 2017/15.9.2017 (Β' 3278) Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. και την εκδοθείσα σε συνέχεια αυτής ΠΟΛ. 1154/04-10-2017 του ιδίου, περί παροχής οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή της, προτεραιοποιήθηκε η διενέργεια ελέγχων και μεταξύ άλλων, προβλέφθηκε η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρων, τελών, εισφορών και επιβολής προστίμων για τις χρήσεις για τις οποίες,

σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις σε συνδυασμό με τη με αριθ. 1738/2017 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Διευκρινίσθηκε δε ότι τα ανωτέρω τυγχάνουν εφαρμογής και για τις εκκρεμείς ενώπιον της Δ.Ε.Δ. υποθέσεις.

Επειδή, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο χρόνος παραγραφής για την υπό κρίση υπόθεση δεν είχε εκπνεύσει κατά την έκδοση της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων Κ.Β.Σ. και της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., δεδομένου ότι ο έλεγχος διενεργήθηκε κατόπιν της από 12-08-2016 έκθεσης ελέγχου Κ.Β.Σ. της Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση «.....» – Α.Φ.Μ. εξέδωσε προς την προσφεύγουσα εικονικά, ως προς το σύνολο της συναλλαγής, φορολογικά στοιχεία και η οποία **αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο**. Επομένως, νόμιμα και εντός του χρονικού πλαισίου της παραγραφής ενήργησε η φορολογική αρχή, καθώς έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί συμπληρωματικών στοιχείων των άρθρων 84 παρ.4 και 68 παρ. 2 του Ν.2238/94 περί δεκαετούς παραγραφής.

Ως προς την με αρ./31-8-2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου επί παραβάσεων Κ.Β.Σ. χρήσης 2012, δεν τίθεται θέμα παραγραφής καθώς αυτή εκδόθηκε εντός της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής.

Ωστόσο έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής για τη χρήση 2007 ως προς τη φορολογία Φ.Π.Α., διότι εν προκειμένω, δε δύναται να εκδοθεί συμπληρωματική πράξη επιβολής Φ.Π.Α., δεδομένου ότι δεν υφίσταται αρχικό φύλλο ελέγχου Φ.Π.Α. για τη χρήση αυτή. Λαμβάνοντας δε υπόψη ότι η εκκαθαριστική δήλωση Φ.Π.Α. της χρήσης 2007 υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα εμπρόθεσμα, καθώς και ότι δε χρήζουν εφαρμογής οι διατάξεις περί παράτασης παραγραφής, στις οποίες βασίσθηκε η φορολογική αρχή για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων με αρ./31-8-2017 και/31-8-2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καθώς θεωρούνται κατ' εφαρμογή των αποφάσεων 1738/2017 ΟλΣτΕ και 2932/2017 ΣτΕ, ως αντισυνταγματικές, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί ακύρωσης των προσβαλλόμενων πράξεων με αρ./31-8-2017 και/31-8-2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. λόγω παραγραφής **γίνεται δεκτός**.

Επειδή με την **ΠΟΛ 1003/03.01.2018** «Παροχή οδηγιών αναφορικά με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 6 του άρθρου 49 του ν. 4509/2017 (Φ.Ε.Κ. Α/201/22.12.2017) ως προς την επιβολή της **επιεικέστερης κύρωσης** κατά την έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου» διευκρινίσθηκε ότι: «Επί των εκκρεμών υποθέσεων της παραγράφου 2, η εφαρμογή της επιεικέστερης κύρωσης σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη αυτή, λαμβάνει χώρα με βάση **απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών** ή απόφαση των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας. [...]».

Επειδή με τις διατάξεις των άρθρων 58 και 58Α του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3§7 ν. 4337/2015 (ΦΕΚ Α 129/17.10.2015), ορίζεται:

«Άρθρο 58

Πρόστιμο ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης

1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς ως εξής: α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση, β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση, γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση. 2. Σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης από την οποία θα προέκυπτε υποχρέωση καταβολής φόρου επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του ποσού του φόρου που αναλογεί στη μη υποβληθείσα δήλωση.»

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή πρόσθετων φόρων επί της υπ' αριθμ./31-8-2017 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2008, επιλέγεται η ως άνω διάταξη του άρθρου 49 παρ.1 του ν.4 509/2017, ως επιεικέστερη καθότι:

Διαφορά φόρου: **3.011,41 €**

	(Α)	(Β)	(Γ)	(Δ)=(Β)+(Γ)	ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΗ ΚΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ (Α) και (Δ)
	ΑΡΘΡΟ 1 Ν.2523/1997 (120%)	ΑΡΘΡΟ 58 ΚΦΔ (50%)	ΤΟΚΟΙ ΑΡΘΡΟΥ 53 ΚΦΔ (49 μήνες Χ 0,73% = 35,77%)	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ ΠΑΡ. 1 ΑΡΘΡΟΥ 49 Ν. 4509/2017	
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ/ΠΡΟΣΤΙΜΟ	3.613,69 €	1.505,71 €	1.077,18 €	2.582,89 €	2.582,89 €

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **μερική αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 2/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης «.....», με ΑΦΜ ως εξής :

την αποδοχή αυτής και την ακύρωση της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου Φ.Π.Α. χρήσης 2007 και της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. χρήσης 2007 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., λόγω **παραγραφής**,

την απόρριψη αυτής και την επικύρωση των :

α) με αρ./31-8-2017 και/31-8-2017 οριστικών πράξεων επιβολής προστίμου επί παραβάσεων Κ.Β.Σ. χρήσης 2007 και 2012 αντίστοιχα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.,

β) της με αρ./31-8-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση :

Κ.Β.Σ.

Διαχειριστική περίοδος 1/1/2007 – 31/12/2007

Λήψη δύο εικονικών, ως προς τη συναλλαγή, φορολογικών στοιχείων, συνολικής καθαρής αξίας 33.500,00 € πλέον ΦΠΑ 6.365,00 €, εκδόσεως της επιχείρησης «.....» - ΑΦΜ, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2§1, 12§1, 9, 10, 11, 14, 18§9 και 30§4 του π.δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.) που επισύρει τις κυρώσεις των διατάξεων των άρθρων 7 παρ. 3 περ. β' και του άρθρου 8 του Ν.4337/2015.

Ποσό καταλογισμού : $33.500,00 \times 40\% = 13.400,00 \text{ €}$

Διαχειριστική περίοδος 1/1/2012 – 31/12/2012

Μη επίδειξη βιβλίων και στοιχείων μετά από πρώτη πρόσκληση, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2§1, 21§1, 2 και 36§1 του π.δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), που επισύρει τις κυρώσεις των διατάξεων των άρθρων 7 παρ. 3 περ. ζ' του Ν.4337/2015. (Διακοπή εργασιών 12/10/2012)

Ποσό καταλογισμού : $600 \times 2 / 3 = 400,00 \text{ €}$

Φόρος Εισοδήματος

Οικονομικό έτος 2008 (χρήση 2007)

	Βάσει ελέγχου	Βάσει απόφασης ΔΕΔ
Φόρος Εισοδήματος	3.011,41 €	3.011,41 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας δήλωσης (120%)	3.613,69 €	0,00 €
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4174/2013	0,00	1.505,71 €
Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013	0,00	1.077,18 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	6.625,10 €	5.594,30 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.